

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MILESCU, VICTORIA

Rapsodiile soarelui / Victoria Milescu. - Apahida :

Neuma, 2023

ISBN 978-630-6592-17-3

821.135.1

Victoria Milescu

RAPSODIILE SOARELUI

Editura
NEUMA
2023

Cuprins

Nu pune mâna	7
Invulnerabilă!	8
Casa ocrotitoare	9
Hoțul de Lună	10
Nehotărâre	11
O persoană importantă	12
Poliția somează soarele	13
Poem dezafectat	14
Soarele e cam naiv	15
O rulotă la poarta raiului	16
Dorință	17
Mă fură vântul	18
Zile	19
Parâma vieții	20
Plase	21
Soarele poet	22
Nu sunt de aici	23
Devenind reală	24
Firimituri de poezie	25
Un trecut de succes	26
Interdicție	27
Mai aproape de pământ	28
Am pariat pe tine	29
Urme de stea în inima mea	30
Plimbare prin cartier	31
Piesa lipsă din puzzle	32
Un sentiment serios	33
Lumina iernii	34
Timpul își face autoportretul în noi	35
Când pleacă sângele	36
Dreptul la lumină	37

Secetă	38	Soarele își scrie testamentul	71
Când obosește soarele	39	În contratimp	72
Cuvinte salvate	40	Ziua de azi stă la poartă	73
O carte groasă	41	Privind de la distanță	74
Rănilor nevăzute	42	Viața ca un poem	75
Așteptam să apar	43	Ochi în ochi cu albastrul	76
Când nu mai ești	44	Mersul vremii	77
Ce-ți pasă...	45	Pe cont propriu	78
Norii	46	Tăcere	79
Jocul depărtărilor	47	Interior	80
Încă e bine	48	Aromele vârstelor	81
Podul de cuvinte	49	Catastrofa nimicului	82
Zona locuibilă	50	Cel mai important lucru	83
Mai așteaptă	51	Invenția	84
O zi întreagă	52	Risipa de mine	85
Scurtissim	53	Cerul de sub alt cer	86
Valurile, vara...	54	De bunăvoie	87
Ninge	55	Desprindere	88
Cărțile scriu despre noi	56	Absență	89
Căutând ceva	57	La început a fost poezia	90
De la un timp	58	Umbra luminii	91
Toate rănilor duc spre tine	59	Vârste	92
Semn de recunoaștere	60	Ca o pâine caldă	93
La marginea unui sistem solar	61	Cel ce pierde	94
Parfum ucigaș	62	Cub	95
Când timpul e bolnav	63	Producătorul	96
Fericire și spaimă	64	Fulgerul poeziei	97
Cuibul poemelor	65	Un soare fără lumină	98
Un trup în deșert	66	Viitorul	99
Criza de viață	67	Minciunile vieții	100
Hârtia de scris	68	Și fericirea obosește	101
Suflul orașului	69	Nu încă	102
Cea mai frumoasă ploaie	70	Poemul singurătății	103

Nu pune mâna

Te rog, nu pune mâna pe ziua de azi
e a mea
un pahar de lumină aş putea să-ți ofer
dar cutremurul de ieri
mi-a spart toate paharele
a luat cu el și cioburile
să nu mă rănesc, aiurită cum sunt
în compensație, mi-a adus ziua de azi
nu-i zâmbi, nu o ademeni, nu-i promite
că-i va fi mai bine cu tine.
Nu pune mâna pe soare
e al meu
din zori până-n noapte
mi-a uscat lacrimile, aripile
în pădurea întunecată m-am rătăcit
n-aș mai fi știut drumul înapoi
dacă el n-ar fi pârjolit-o
nu pune mâna pe soare, te rog
nici eu nu o fac
deși el, pentru o mângâiere
mi-ar da întreg pământul
cine sunt eu? îl întreb
el îmi răspunde: ești soarele meu.

Invulnerabilă!

M-am scaldat în inima ta
era să mă înece
dar o extrasistolă
m-a scos la mal
în adâncul inimii tale au văzut
sirene, rechini, galioane prădate
m-am scaldat în inima ta
și am devenit invulnerabilă
de-acum, nicio săgeată a ochilor tăi
nu mă mai poate răni
în afara unui singur loc
lăsat la vedere – inima mea.

Casa ocrotitoare

Mergeam spre casă
dar casa mergea și ea
încercam s-o ajung din urmă
îmi era frig, frică
nu avem același drum, îmi zice
eu o iau spre cer
și de acolo mai departe
pe aripile păsărilor lunatice
tu nu poți să te ții după noi
n-ai aripi, n-ai idealuri
nu știi de unde vii, încotro te îndrepti
m-am săturat să te ocrotesc
de ploaie, de ger, de animale fantastice
să te apăr de hoți
am obosit să-ți încălzesc
sângele vechi de secole, visele nebunești
ce-mi zăpăcesc grinzile, căpriorii...

Hoțul de Lună

Umbra proiectată pe zid
e a unui hoț
intenționează să fure Luna
ea aleargă disperată
dintr-o galaxie în alta
se acoperă cu nori destrămându-se, trădători
garajul e o capcană
unde lucesc două stelute roșii
hoțul de Lună calculează, așteaptă
să se stingă zgomotul de fond,
luminile de avarie, strigătul mut
socotește că o va vinde la un preț bun
după care se va muta pe o planetă bogată
să stea cu burta la soare
riscă dar merită
puțini s-ar încumeta
să se avânte pe cablul argintiu
agățat de Carul cel Mare
în care va transporta Luna
cu toate problemele ei fizice, metafizice.

Nehotărâre

Hotărăște-te odată ce vrei să fii
câine, pisică, iepure
ca să știi cât
de largă fac lumea, cât de înaltă pădurea
câți prădători, câți vânători de himere
hotărăște-te odată unde vrei să trăiești
în apă, în aer, pe pământ, sub pământ
să văd cum zugrăvesc interiorul
îți place culoarea mov
din asta am destul
nu vrei să ai sânge mov
nici ochi nu vrei prea mulți, da
s-ar putea să nu-ți placă deloc
să vezi cum arăți
să observi pipăind
că ai aceeași piele ca mine
aceleași ambiții despre cum
se construiește o lume ca la carte
când toate vor să se construiască după capul lor.

O persoană importantă

Cred că sunt o persoană importantă
însuși soarele vine în zori
mărturisindu-mi printre raze:
am alergat toată noaptea
să ajung cât mai repede
am vrut să fiu primul
care îți aduce noua zi
aerul grădinii, la fel de grăbit
îmi deschide fereastra să-l respir
trandafirii prind culori în obraji când îi privesc
mă învăluie în parfumul lor
iar ziua, cât e de lungă, nu mă părăsește o clipă
luăm micul dejun împreună, bem o cafea
mergem la școală, la serviciu
când se înserează, mă lasă în grija lunii
ea lucește ca un pandantiv pe pieptul cerului
stele îmi fac cu ochiul
luna dispăre, o caut, sigur e pe aici, pe undeva
e bijuteria mea de familie.

Poliția somează soarele

Se plimba pe mijlocul bulevardului
poliția l-a oprit
l-a pus cu mâinile pe capota mașinii
care s-a topit instantaneu
alarmati, polițiștii m-au chemat
să arunc o găleată de apă peste soarele portocaliu
să se mai răcească puțin globul terestru
ei priveau vigilenți
unul spre soare răsare
altul spre soare apune
să apară împăratul roșu
cu noua ordine a lumii noi
el decretase că va da jumătate din împărăție
celui ce-i va aduce soarele portocaliu
călare sau pe jos
dar soarele se ascunsese în inima mea
nu știu de ce m-a ales pe mine
care treceam întâmplător prin viață
neavând altceva de făcut decât să trăiesc
soarele s-a gândit că nimeni nu va bănuși
că o furnică mică, mică
poartă în ea soarta unei lumi.

Poem dezafectat

Aici este un poem dezafectat
vă puteți depozita gânduri, idei
folosite, ruginite
sentimente care nu mai necesită îngrijiri
vise, ambiții, lacrimi reziduale
lângă o gară veche
se află un poem dezafectat
umpleți-l cu ce găsiți când colindați prin oraș
prin târgurile de vechituri
folosiți-l din plin
folosiți-l pe propria răspundere
puteți chiar să vă adăpostiți o noapte-două
între litere desperecheate
când sunteți în impas
numai dacă nu vă deranjează
sunetul hodorogit al inimii lui
care încă nu s-a oprit.

Soarele e cam naiv

se uită fix în ochii mei
și mă întrebă de ce plâng
se ascunde după un munte împădurit
dar i se văd razele
ca sulitele războinicilor
printre copacii în armură verde
în câmpie se deghizează în păpădie
rup floarea, din ea curge lumină
printre măcăciuni
aud iar glasul lui
prinde-mă, prinde-mă
eu alerg, alerg spre râul vijelios
în care își oglindește chipul de medalie
alerg până la capătul vieții
acolo mă așteaptă cu premiul cel mare
ai câștigat și de data asta
ce mă fac cu tine?!